

De col·laboració

L'Assegurança maternal

Wessermann a baix preu

per

ORENCI VALLS

MIG any d'experiència permet de parlar del paper que hem presentat els professionals en l'assegurança maternal de nova creació. Calia viure uns mesos per comprovar la bondat o lesivitat del contracte que s'acabava de signar amb l'entitat asseguradora.

No es pot parlar d'avarícia per part del metge. Amb tota bona fe es discutiren els honoraris i s'aconseguí un augment que per a molts fou considerat com una victòria. No hem d'ésser maliciosos per creure que la part de davant s'avenia a l'augment perquè aquest detall era la cosa menys important. Deixem aquest punt, pensant que tots anàvem de bona fe. L'experiència s'ha cuidat d'ensenyar-nos que hem sigut portats a un extrem insospitat per nosaltres.

Analitzem els fets. El metge no ha d'intervenir en el part, si no és demanat per la llevadora, és a dir, no cobra de l'assegurança maternal, si no és per determinades desviacions anormals del part. El metge cobra en tots els casos honoraris limitadíssims. Fem-nos càrrec que a l'obra se li ha dit que té les intervencions facultatives gratis i això ha de produir forçosament una resistència per part d'aquella a satisfer els extraordinaris que el contracte d'assegurança no cobreix. S'ha donat el cas de no cobrar llevadora ni apotecari ni metge pel sol fet de falta algun detall en donar l'avís del part. Els serveis s'havien complert: la llevadora havia vigilat el part, l'apotecari havia proporcionat el paquet obstètric i el metge havia aplicat els fórceps. L'obra es creia que no havia de pagar res, l'entitat asseguradora no podia pagar perquè faltava algun requisit burocràtic i, naturalment, llevadora, apotecari i metge s'han

quedat sense cobrar. Això no és l'assegurança maternal. Servei prestat s'hauria de cobrar. Tothom es queixa de la burocràcia que ho embolica tot, però ningú no es veu amb cor de prescindir d'ella quan es crea un servei.

Fins ací el contracte no seria del tot dolent. Solament s'hauria de simplificar la tramitació per fer efectius els honoraris per serveis prestats. La cosa, però, més danyosa és l'examen de l'embarassada durant els dos mesos darrers de la gestació. Llegiu les primeres pàgines del suplement sanitari i hi trobareu una sèrie d'exàmens a practicar, molt bonics, molt científics, que donen pasta sobrera per a múltiples reflexions. Interrogatori, palpació, percussió, auscultació, examen d'orina, diàmetres pelvians, tensions màxima i mínima, reacció de Wassermann, diagnòstic de presentació i posició, instruccions a l'embarassada, etc., etc. Ens hem fet càrrec del que tot això significa?

En un consultori de la capital pot fer-se, no cal insistir-hi, però en els pobles rurals, siguem sincers, no pot pensar-se en reaccions de Wassermann.

Però és que la reacció de Wassermann i els repetits anàlisis d'orina d'una pressumpta eclàmptica i l'examen minuciós de l'embarassada, s'han de practicar per la quantitat de cinc pessetes, i, quan es demana per qui ha de pagar la quantitat (se'n podrà dir remuneradora?), se'ns respon que l'Ajuntament. L'Ajuntament? És que aquest ha entrat en el contracte? Se'n poden fer molts de tractes prometenent el pagament per un tercer, al qual no es consulta per por que defugui tal honor.

En una paraula. L'únic servei segur que ens ofereix l'assegurança maternal és l'únic que, tot